

Nærværende Lovforslag indeholder, foruden den specielle Revision af Bederlaget ved en Mængde Embeder, tillige Bestemmelser om særlig Godtgjørelse for extraordinær Retsholdelse i Nørvang-Lørrild Herreders og Dronninglund Herreds Jurisdiktioner samt om, at alle Retsbetjente indtil videre skulle have deres Portoudlæg godtgjorte efter Regning.

Medens hele Udvalget ingen Indvendinger gjør mod de foreslaaede Bederlag i Anledning af Afholdelse af en extraordinær Ret i de nævnte to store og vidtløftige Landjurisdiktioner, maa det Fleretal (H. Holm, Rasmussen, Schelde og Steenstrup) modsætte sig, at man nu, efterat Folkethinget i en Narrække med stort Fleretal har udstemt Ministeriets Forslag om Godtgjørelse af Portoudgifter efter Regning til Retsbetjentene, alligevel skulde gaa ind derpaa, uagtet andre Embedsmænd i høist forskjellige Stillinger, ja selv Almimændene, Retsbetjentenes Foresatte, faae deres langt betydeligere Portoudlæg godtgjorte ligesom deres andre Kontorudlæg efter Lov, uden at der i de af de forskjellige Ministre forelagte Kontorholdslove har været endog blot et Ønske udtalt om at faae Portoudlægene godtgjorte efter Regning. Det vilde være saameget forunderligere nu at indføre et andet System, som det ikke alene har viist sig, at Portoudlægenes Størrelse ingenlunde er vanskeligere at kalkulere end de andre Kontorudgifter, men det endog fremgaar ved Sammenholden af Portoudlægene i 1876—77, i hvilket Aar mange Retsbetjente have faaet dem godtgjorte efter Regning, og Portoudlægene i de fire følgende Aar, i hvilke de ere godtgjorte efter Kontorholdslovene, at Udlægenes Belsøb i de forskjellige Aar aldeles ikke bevise Rigtigheden af den Paastand, at Retsbetjentene skulde af Frygt for Portotab lade Breve henligge til Afgang med Velighed. Endnu mindre kan Fler-tallet af den Omstændighed, at enkelte Embedsmænd endnu ikke synes at have faaet den rette Forstaelse af hele det betydelig udvidede Landpostvæsen, hvorvel en Ministerialskrivelse af 15de Oktober 1875 (N. A. 146 for 1875) giver det fornødne Vink for dem, gaa med til at indføre Portobetaling efter Regning. Misbruget med at benytte leiede Bude til Breve, som uden Ulempe kunne gaa med Posten, maa vel kunne fjernes ved administrativt Paalæg, ialfsald ved en særlig Lov, for hvis hurtige Fremme Fler-tallet ingen Hindringer skal lægge i veien, naar først Oplysninger fore-ligge om, dels i hvor stort Omfang og med hvor store Udlæg leiede Bud i de senere Aar benyttes i Landets forskjellige Egne, dels om, i hvor stor

Udtrækning man fordrer, at Retsbetjentene skulle være forpligtede til at meddele Private skriftlig Bested portofrit.

Mindretallet (D. Christensen, H. C. Holch og Hummeluhr) kan ikke tiltræde Fler-tallets Betragtning af Portospørgsmaalet eller sammes Forslag om, at Lovforslagets § 5 skal udgaa.

Man maa derimod ganske billige, at der i Fremtiden tiltaas de paagjældende Embedsmænd Portogodtgjørelse efter Regning, idet Mindretallet ikke betvivler, at en saadan Ordning er navnlig i Befolkningens, men tillige i Statsjensestiens og Embedsmændenes Interesse, uden at der ved denne Forandring vil paaføres Statskassen nogen forøget Udgift af Betydning, ligesom en fuldt betryggende Kontrol kan havees ved Anvendelse af Tjenestefrimærker og Redegjørelse efter de i Anordning af 21de Marts 1871, § 3 foreskrevne Regler.

Samtidig med, at denne i flere Aar ombehandlede Ordning indføres, maa Mindretallet finde det meget ønskeligt og naturligt, om den ved Forordningen af 11te November 1791, § 4, litra h. hjemlede Forpligtelse for Kommunerne til navnlig ved Husmændene at besørge Statens Tjenestebreve fra Sogn til Sogn kunde bortfalde, saaledes at Forsendelsen herefter i Reglen skal ske gennem Postvæsenet, og Udgiften i de sjældnere Tilfælde, hvor Tjenestens Lørv nødvendig fordrer Besørgelse ved Bud, afholdes af Statskassen.

Ved Overførelse af denne kommunale Byrde paa Statskassen, hvilket i og for sig anses for principrigtigt, vil der formentlig for Kommunerne bespares ikke ganske ubetydelige Belsøb saavel paa de Steder, hvor Retsbetjentene i større Omfang benytte den omhandlede Forsendelsesmaade, som der, hvor denne kun aldeles undtagelsesvis anvendes, medens Kommunerne dog ifølge ældre Afforder udrede et fast aarligt Bederlag til Sognefogderne i Brevbæringspenge, der ville kunne bortfalde, naar Forpligtelsen i det Hele ophæves. En Revision i Ministeriet vil formentlig sikkre imod en ikke økonomisk Brug af Retten til i extraordinære Tilfælde at benytte Forsendelse ved leiede Bud.

I Overensstemmelse med Foranstaaende skal Mindretallet til § 5 stille nedenstaaende Ændringsforslag under Nr. 1, og da Anvendelse af Tjenestefrimærker selvsølgelig for Kontrollens Skyld er nødvendig, naar Godtgjørelse skal finde Sted efter Regning, og Postloven af 7de Januar 1871, § 15 ikke ubetinget paabyder dette, stiller man til-lige Ændringsforslaget Nr. 2.